

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, In Dominicas Anni Totius
Meditationes

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 9006643X

Dominica I. Post Pascha.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45459

tio! En liberalis ad Divinitatis thesauros tractandos, habendosque invitatio! O Beatam animam, quæ à Christo ad hos misericordiæ fontes invitatur! Et quoties ego invidor abs te, ô Bone JESU, administro Sacramenta vel percipio, præsertim Eucharistiæ, quid aliud mihi loqueris, quàm istud; Vide manus pedesque meos, quia ego sum; vide & palpa. O dignitas Sacerdotum, scilicet, Sacramenta usurpantium! Attende etiam quod Christus discipulorum fidem per omnes corporis sensus stabiliverit. Videri se jussit? en oculos visumque firmat: Loquitur illis amabiliter? en auditum: Comedit coram illis, extra corporis glorificati necessitatem? en gustum. Palpari se tangique imperat? en tactum: Odore corporis sui gloriosi eos recreat? en odoratum. Quis jam de resurrectione dubitandi locus? Verè aperuisti discipulis tuis sensum Domine JESU, aperi & nobis, ut efficaciter credamus, nos etiam olim resurrecturos, sicut Te credimus resurrexisse.

DOMINICA I.

Post Pascha.

1. *Stetit JESUS in medio Discipulorum.*
Joan. 20.

Considera, quàm frequenter JESUS tui causâ consistat in medio Discipulorum ad vocem Sacerdotis, januis clausis, invisibiliter, Pane in suum corpus mutato consistit illicò in medio altaris, in medio plebis suæ. Mirare tantam Deitui dignationem; judica te illâ indignum; gratias Deo age; gaude de tam bono Domino tuo, tam ama-

G. DRILLZ =
bicki
oper: ascel
Tomus III
N: V
58

tractantabili, sociabili, qui etiam ad manducandum
 animam eorum dignatur descendere. O quanta dignatio!
 in medio Itat JESUS discipulorum, in medio alta-
 in medio hominum, in ore visceribusque il-
 lum : Agnosce anima mea hanc stupendam
 Dei tui bonitatem.

1. Serò, una Sabbatorum, Fores clausæ, Disci-
 puli congregati.

Agnosce condiciones ad adventum JESU ne-
 cessarias, sive communicuro requisitas.
 Ut sit serò apud te, hoc est; ut tibi solatia lau-
 lucis que humanæ occidant, & ut inclinentur
 mbra occupationum externarum : Verecun-
 s enim est sponsus tuus & turbas averfatur.
 vel serò, propter vehemens desiderium adven-
 tus ipsius. Vel serò, ob longam perseverantiam,
 tantam expectationem ac sustinentiam Domini,
 non enim quando tu voles, sed quando ipsi vide-
 tur, veniet: vel denique, Serò, in tenebris sci-
 et & solitudine, in squalore & humilitate, ibi
 nos constitutos, libenter JESUS visitat. 2.

Ut sit Sabbatum: Festus nempe dies, ut ferietur
 ens ab omni opere, non solum malo aut otio-
 sed etiam minùs sancto, intendat autem laudi
 Divina, sciens quoniam sabbatum Domini est;
 vide ergo, an quando communicandum aut ce-
 brandum tibi est, Sabbatum apud te sit? vide,
 quid præter instantem communionem vel
 celebrationem aliud cogites? Quam enim quæ-
 putas graviorem magisque urgentem, ac ma-
 ancipitem occupationem hâc unâ, tractare
 videlicet Dominum majestatis, eumque vel in
 vita vel in mortem sumere? 3. Fores clausæ:
 ois scilicet, cordis, aurium, oculorum, nec eo
 solum

solum die quo adventum Dei præstolaris, sed & pridie. An enim decet linguam, quæ verbum æternum & Deo Patri consubstantiale ferre, imò etiam conficere debet, verba otiosa, jocosa, aliave his pejora proferre. An decet oculos esse vagos, qui Deum suum venientem & præsentem sunt visuri? An decet cor distrahi, aut inquinari cogitationibus inutilibus, quod Deum suum hospitio excipere debet? An aures vana audire decet, quæ excipere debeant quid loquatur in se Dominus Deus suus? 4. Congregati discipuli: sit videlicet amor integer, & unio cum omnibus; ut nec tu ulli, nec tibi ullus offensus sit, quin primus eum tibi conciliatum reddas. Sic itaque paratum JESUS libens volensque invisere festinabit.

3. Pax vobis.

Quid afferat aliud Angelus pacis quam Pacem? Utinam verò liceat nosse qualem JESUS suis afferat pacem! Non talem, quasi nullum sit bellum; non pacem ita, quasi nulla sit angustia quæ premat, nulla probatio quæ affligat, sed pacem quæ ab hoste impugnatur, & non turbatur; quæ in probatione constans est, in tristibus læta, in angustiis animosa. Unde Christus datâ pace, manus & latus ostendit; Manus, videlicet, quia in hac pace laborandum est; Latus, quia patiendum, quia tusionibus, calcationibus, ac stimulis adversariorum illud exponendum. Vis pacem habere Anima mea? pacem Christi require. Pax verò Christi in patiendis & sufferendis adversis, non autem eis refugendis est; non habet Christi pacem, qui adversis caret, sed qui in adversis gaudet. Affer, Domine JESU,

G. DRUZ :
Bicki
opert. abce?
Tomus III
N: V
58

aris, sed & hanc pacem ad animam meam, ut sciat in quo perfecta sit latitia, feramque fructum centesimum in patientia.

4. *Ostendit manus & latus.*

UT viderent quod pro eis gessisset & sustinisset. Manus, ut scirent se in manibus esse scriptos; Latus, ut viderent se in latere & corde Christi conservari, sibi que illud tutissimum ac paratum contra metus Judæorum, variorumque hostium insultus, esse perfugium; et illud: Pone me juxta te, & cujusvis manus agnet contra me. Ostendit eis manus, creatrices, Redemptrices, remuneratrices, auxiliatrices. Ostendit latus; indicans se verum esse latram, qui ex latere suo formasset Evam, Sanctam Ecclesiam, ostendit manus perforatas, ut Christo talia passo, intelligerent quid sibi Dei causa sufferendum laborandumque sit. Ostendit latus, quod videlicet & ipsi oppositu laterum laborum deberent pro gloria Dei stare. Ostendit in manibus auxilium, in latere solatium. Ostendit manus & latus; ô quantos thesauros! nunquam terra tales vidit. En anima mea fodi in venæ, eruere ne dubita, ditaberis.

5. *Ostendit manus & latus.*

Christus Dominus in corpore suo vulnera retinuit, multis de causis. 1. Ut ostenderet, eum corpus redivivum surrexisse, quod tanta propter fuisse passum. Unde disces, Corpus non frustra atteri laboribus, cum labori respondeat gloria. 2. Ut pateret, quanti suam Christus factus passionem, cujus insignia in corpore suo honorifico voluit conservare. Unde Christi passionem disces æstimare, & eam, identidem pie

ac

ac religiosè meditari. 3. Ut horum vulnere
 respectu, Christus ipse novos semper in se ergo
 nos amoris ignes excitaret; memor videlicet
 quod nostri causa, vulnera illa sint suscepta. Af-
 fuesce ergo & tu, hæc Christi inspicere vulnera,
 ut nova semper concipias charitatis incendia.
 4. Ut horum oppositio vulnerum, iram paternam
 mitigaret, indignationemque ejus in homines
 emolliret. O Pie JESU! quoties miser ego pe-
 riissem, nisi me vulnera hæc tua defendissent!
 5. Ut ipsis vulneribus, gloriosum suum corpus,
 & hanc gloriam corpori, pro illis vulneribus da-
 ret. O Beatæ cicatrices, quæ ad corpus hone-
 standum assumuntur! quæ pro ornamento glo-
 riosi corporis adhibentur! Ita novit Deus omnia
 nostra incommoda, in commoda & ornamenta
 convertere. 6. Ut habeamus semper libros pa-
 tentes Divini amoris, possimusque legere, &
 quantum nos Deus dilexerit, & quantum ipsum
 diligere debeamus. Etenim, quot sunt in cor-
 pore Christi vulnera toties inibi scriptum puta:
 Sic Deus dilexit mundum, & diligite sicut dilexi
 vos; Ne avertas unquam oculos tuos à libris
 istis, multa enim disces si hanc scripturam disces.
 7. Ut nobis præsidium & refugium relinqueret
 contra omnes hostium nostrorum infestationes,
 sive enim passionibus perturbaris, sive adversis
 vitæ hujus premeris, sive te dæmon oppugnat,
 sive mentis cæcitas hebetat, sive te malitia prava
 voluntatis inquietat, sive tepor infrigidat, sive
 cupiditas versat, sive defectus arctat, omnium
 hinc malorum medicinam hauries. Hic quies
 habitat, hic omnium securitatum sedes est, hic
 terror dæmonum evanescit, hic lux refulget, hic
 oleum

g. Druez :
 bicki
 oper: ascel
 Tomus III
 N: V
 58

oleum miserationis stillat, hinc ferventis charitatis
 igniculi accenduntur, hinc omnium plenitudo
 bonorum, & omnium divitiarum thesauri con-
 tinentur. 8. Ad æternam damnatorum igno-
 miniam, Christus hæc sua servavit vulnera; ut
 illis iis, agnoscant in quem pupugerint, intelli-
 gantque, nullam sibi salutis tamdiu spem fore,
 quamdiu vulnera illa in Christi corpore à se vel
 infecta, vel contempta manserint. Exhorresce
 cor meum, & hoc tam acceptabili tempore utere.
 Hæc vulnera horti nobiles sunt paradisi, po-
 ta nova & vetera continentes: sunt cellæ vina-
 ræ, quas ut intres, præit Thomas ingredi &
 ebrietatem pota: Omnis in vini hujus ebrie-
 tate temperantia. Omnis in hoc vino ebrietas
 salutaris. Sunt soles, totum cælum radiis suis
 illustrantes: pande itaque cor tuum, ut his radiis
 illustreris, ut nebula cupiditatum dissipentur, ut
 caludes luxuriæ siccentur, ut abscedant ignoran-
 tæ tenebræ. Sunt fontes abluendis sordibus ac-
 commodati, levandæ siti idonei, rigandis plan-
 tis optabiles. Sunt succensæ fornaces, igne
 venissimæ: alges? accede, calesces, imò ardebis.
 Sunt apothecæ omnium aromatum genere re-
 fertæ, odore beato plenæ, ut mens inde recre-
 tur abunde; Sunt ubera lactis, quo lactentur
 infantes, cibo solido nondum idonei. Curram
 in Jesu post te, memor uberum tuorum! Sunt
 apparatus triclinia; comede igitur fidenter
 de ferculis istis, bibe avidè & largiter de vino
 isto, nulla noetue venena, omnes cibi sunt anti-
 dota, sunt sanitas, saturari licet ad ingluviem
 usque: Non est hic panis arctus, non aqua bre-
 vis, maria sunt ista, horrea sunt ista, ut quid fame
 peris?

peris? quem accusabis si ad has mensas non accedis? Sunt Gazophilacia unionibus refertissima: quos uniones vis? accede, cape, habe. Etiam tibi dicitur quod Apostolo, Affer manum tuam, & mitte in latus meum: immitte in manus meas, in pedes meos. Felix anima quae his se ornamentis ornat, & conspectui sponsi sistit! Sed in tanta opum varietate, quæris quid potissimum eligas? si me consulis, nihil prius accipiendum censeo, quàm ipsa vulnera; hoc ornatu, hoc amictu, Christo totus similis ero.

6. *Gavisi sunt discipuli viso Domino.*

CHRISTUS manus & latus ostendit: Discipuli verò viso Domino gaudent: tanquam dicat Evangelista; Discipuli visis Christi manibus & latere gavisi sunt. O quoties tu, & manus Christi in te vel aliis, opera scilicet Christi vides! amorem Christi erga te vel alios, non aure solùm, sed oculis etiam, & penè manu palpas, & tamen, tantùm abest ut gaudeas viso Domino, ut necdum authorem bonorum cognoscas, illivè laudem tribuas, sed vel tibi arroges, vel aliis bona inideas, tristerisque de illorum successu ac favore. Assuesce amare Dei dona, tam in te quàm in aliis, pro iisque gratias Deo agere, & pro augmento illorum ei supplicare.

7. *Sicut misit me Pater & ego mitto vos.*

O JESU quomodo misit te Pater tuus in mundum? an in splendore, pompa, sufficientia rerum, cum gloria, laudibus, humanis? Aut, ad quid misit te Pater? an ad conquirenda terrena bona & regna? non verò in humilitate, paupertate, contemptu, dolore, nuditate, ad quærendas animas, ad faciendam voluntatem Patris,

ad viam
tuas cum
num ope
CHARIT
pro
Viderun
gaudium
na com
superbia
Dixiff
dar
Fides em
mentum
is fides
sine mir
fideles c
signa, su
verò ô l
Ecclesian
contrari
O Ut
ve
hora! S
co, dicar
peracto
nus meu
alio, si
dicam, d
et offer
contra n
matione

g. Druiz
bicki
operi ascel
Tomus III
N: V
58

ad viam vitæ docendam. Confer tu missiones tuas cum Christi missione, & invenies te delicatam operarium in vinea Domini.

7. *Vidimus Dominum.*

Charitatis hæc virtus est, ut suo non contenta profectu, aliis communicet bona Domini. Viderunt Christum discipuli, & communicant gaudium suum Thomæ. Disce & tu sine invidia communicare aliis bona Dei, modo circa superbiam.

9. *Nisi videro non credam.*

Dixisse debuerat Thomas; Si videro non credam; nam cum quis videt, quid credit? Fides enim eorum est quæ non videntur, & argumentum non apparentium. Talis aliquando in fide est, qui miracula desiderant, cum tamen sine miraculis credenda sint dogmata fidei. Infideles opus habent miraculis, Judæi quærunt signa, supra quorum corda velamen est. Ego verò ô Domine, credo omnia quæ revelas per Ecclesiam tuam, licet Angelus de cælo lapsus contrarium dicat.

10. *Dominus meus & Deus meus.*

Utinam hæc cordi meo hæreant medullitus verba! ô utinam mihi familiaria omni sint hora! Sive Sanctissimæ Eucharistiæ communico, dicam Dominus meus & Deus meus sive peracto aliquo opere bono, concludam Dominus meus & Deus meus sit benedictus; sive ab alio, sive à me quidpiam factum mali, illico dicam, doleo quia Dominus meus & Deus meus est offensus. Permisit Deus aliquid cladis, aliquid contra meum desiderium, contra meam estimationem? Lauderetur Dominus meus & Deus meus

meus. Occasio sese offert peccandi? Prohibet Dominus meus & Deus meus absit ut agam. O Domine imprimè dulcissima hæc verba cordi meo profundius, Amen.

DOMINICA II.

post Pascha.

1. *Ego sum Pastor bonus.* Joan. 10.

Verè bonus, quia cum non habuerit in mundo pascua suis ovibus salutifera, panem de cælo illis præstitit, dans illis propriam suam carnem in cibum. Boni dicitur Pastoris esse, tondere pecus & non deglubere. Quantum verò boni Pastoris erit, semetipsum & tondendum & deglubendum dare pro ovibus, imò totum dare ovibus. Ecce sicut ovis coram tondente se obmutuit, ita factus est nobis, pro nobis in escam, ut proprio sanguine viveremus & corpore. Aperri oculos fidei anima mea, & Christum in Sanctissimo Sacramento latentem intuens, dic; Verè tu es Deus absconditus, verè Tu es Pastor bonus! Benedic anima mea Domino, & noli oblivisci omnes retributiones ejus.

2. *Ego sum Pastor bonus.*

Verè bonus Pastor cui adeò curæ & cordi sunt oves suæ, ut cum in mundo non inveniret Pastorem cui oviculas committeret suas, ipse de cælo descenderit, ad eas pascendas. Unde etiam similis illis incedit, ante ipsas vadit, dans eis in se ipso exemplum. Imitare ergo anima mea Pastorem tuum. Quæ enim major oviculæ felicitas, quàm assimilari Pastori suo? Quanta autem sub hoc pastore securitas, si modò ovis se pasci sinat.

g. Druez =
bicki
oper: ascel
Tomus III
N: V
58